

Uvedení důvodů kritiky

Tak tedy psal Piccolomini, už dvakrát, abysme se vyždímli, ti co se vyjadřují skepticky vůči této další demonstraci. Jako blbec se do toho pouštím. Protože se to tady nikomu nebude líbit, a jenom si koleduju o otrávené šípy. Ale viděla jsem tu tiskovku, jsem z toho otrávena už tak jak tak, a tož třeba... tož třeba nějaká taková skeptická zpětná vazba se sejde.

Co jsem tam viděla? Viděla jsem řadu lidí z PRO udávat tzv. požadavky vůči vládě. V Americe by řekli, že lidem foukají kouř do zadnice. Tedy že je to vlastně faleš. Zní to dobře uším lidu, který trpí pod nadvládou magorů. Ale co to znamená, a proč se tomu vůbec říká “požadavky” když to nikdo u moci nebude brát vážně? Když se tomu jen ušklíbne? Když to **prakticky** není v oblasti uskutečnění? Když všichni ti vážní muži na tom pódiu ví, že jenom hrajou takovou hru?

Já si myslím, že je to takové to signalizování lidu, aby si mysleli, že se nabízí akce proti vládě, a ve skutečnosti žádná protestní akce nebude, jen mávání prapory, skandování a řečňování. Kdyby hodili obdobu bedýnek s čajem do Vltavy, bylo by to trochu zajímavější.

Až když jsem si přečetla nedávného Vidláka, tak mi to došlo. Tady je jen jeden realistický cíl (kromě vlasteneckého mejdanu v březnu, brr): strana PRO se chce zviditelnit. Ale kdyby to řekli tak, bez obalu, moc lidí by nepřišlo, přišli by jen ti, kteří mají zájem o stranu PRO. Tak z toho dělají jakoby protest. POŽADUJEME! Hop na špek.

Já tady nepíšu své názory proto, že jsem proti tomu, aby se pan Rajchl či jiní PROcani dostali k páru korýtkům. Jenom si myslím, že se tím nic zásadního nezmění. Kolikrát se už v Česku odehrála ta komedie s pidistranami, které si přihrály korýtko, a tím skončily, za krátko (Věci Veřejné) či za dlouho (SPD)? Znovu a znovu, zase nějaké

nové Veverky, zase nějaký nový Volný, zase Okamura hřející se u kamen. Hop na špek, hop na špek, prosím, pane, mohu dostat ještě jednu?

Nedávno jsem se dívala na film podle Stephenha Kinga, Vánice století (Storm of the century). To ďábelské vražedné monstrum tam říká: “Peklo je opakování; znovu a znovu a znovu totéž.” Nic nového pod sluncem, už staří Řekové měli pro peklo mem: Sisyfos.

A já mám teď pocit, že jsem chycena právě v takové sisyfovské realitě tady posledních šest měsíců s Vidlákem. Před časem to bylo občas, teď je to na menu stále. A nejhorší na tom je, když Vidlák tvrdě a právem kritizuje věrchušku, že kašlou na zpětnou vazbu, a zdá se přitom být slepý vůči tomu, že sám dělá totéž zde v našem prostoru. Tolik lidí se vyjádřilo k těmto plánům negativně a dali různé důvody; marně. Házení hrachu na zeď. Ani slovo debaty. Ani pokus o zpětnou vazbu vůči těm, kteří přišli s kritikou. Mám obavu, že Vidlák jede podle úmluvy, co my řeknem je fuk, a celý příští měsíc nám tu démošku bude otloukat o hlavu a snažit se podsouvat pocit viny a hanby těm, kteří o další takovou akci nemají zájem. **Neexistuje snad bod, za kterým se stane přátelské hecování otravná manipulace?**

Neříkám to proto, aby lidi nešli. Proč by ne? Vůbec nemám zájem nic torpédovat. Ať dokážou organizátoři a nadšenci, co umí. Ale mám už dlouho pocit, že tato řada demonstrací bere prostor opravdovým a zpětnovazebním konverzacím a brainstormingu o tom, co se dlouhodobě v Česku děje, a do čeho by se dalo pustit či podpořit, co by mohlo opravdu ovlivnit vývoj událostí do budoucna (ať už se chovají jelita jakkoliv). A energie demonstrací se brzy vyčerpá, viz podzim. Proč furt to samé? Hospodyňka, která každý den vaří a péče vepřo knedlo zelo a vánočku nemá čas ani energii myslet na jiná možná jídla, či vymýšlet nové recepty. Až se jí jedlíci vzbouří, pak teprve uvažuje jinak, než podle šablony.

Nejsem proti Rajchlovi, Vidlákovvi či demoškám. Jsem proti krátkodobým reakcím. Zdražili energie? Demoška! Přichází další cenzura? Demoška! Takové reakce den ze dne brání dlouhodobým, širším a hlubším pohledům. Jsem proti opakování nefunkčních politických receptů. Jsem pro nebojácný pohled do budoucnosti, strategické myšlení, nové nápady, a pro alternativní konání, které má dosažitelné alternativní cíle.

Jak psal gogo: **“Chcete se bavit o tom, co je potřeba udělat, aby se něčeho dosáhlo, nebo o tom, že je potřeba dát najevo, že se nám něco nelíbí a doufat, že to Fiala udělá podle nás?”** PRO tiskovka mluví o tom druhém. Fantazíruje. LARPUje. Já se chci bavit o tom prvním.

